

چهارمین گزارش از تظاهرات علیه قانون کار در فرانسه

پس از یک دوره دو ماهه تعطیلات تابستانی و پس از آنکه "قانون کار" الخمری با بهره گیری از روش استبدادی حزب حاکم به تصویب رسید، تظاهرات اعتراضی در مخالفت با قانون ضد کارگری الخمری در روز پنجشنبه ۱۵ سپتامبر از سر گرفته شد. میدان باستیل آغاز همایش بود. پلیس تمام خیابان های اطراف باستیل و نیز متروهایی که به این میدان منتهی می شدند، مسدود نموده بود تا به نحوی از حضور هرچه وسیع تر مخالفین قانون کار در تظاهرات جلوگیری شود. ولی با این همه تظاهر کنندگان خود را به میدان رساندند و آکسیون در ساعت ۱۴،۱۵ دقیقه آغاز گردید.

شعارها در رابطه با قانون الخمری از این قرار بودند: این قانون، زندگی گندیده و برده گی را به کارگران نوید می دهد؛ کارفرمایان در همه جا فرمان میدهند و ما حق اعتراض نداریم؛ کاپیتالیسم همه چیز را در چنگ خویش گرفته است، بنابراین لغو "قانون کار" الخمری همراه با سازماندهی اعتصابات سراسری ضرورت دارد.

سرود انترناسیونال و نیز سرودهای انقلابی دیگر در مسیر تظاهرات پخش گردید. پلیس تجاوز گراست زیرا همیشه به اعمال تحریک آمیز (پرووکاسیون) روی آورده و جهت ایجاد رعب و وحشت و جلوگیری از هرنوع تجمع، برخوردهای زیادی در مسیر تظاهرات بوجود آوردند (با ملاحظه عکس های پیوست، خشونت و تجاوز پلیس به تظاهر کنندگان نشان داده می شوند). بیش از ۶۰ نفر در درگیری هایی که پلیس محرک آن بود، بازداشت شدند.

تظاهرات علیه قانون کار بطور همزمان در شهرهای دیگر فرانسه با استقبال کارگران و مردم زحمتکش روبرو شد. بنا به گزارش رهبران سندیکاها، تنها در پاریس چهل هزار و نیز در سراسر فرانسه بیش از ۱۶۰ هزار نفر در تظاهرات اعتراضی علیه قانون کار شرکت داشتند.

اولین اختلاف بین اتحادیه های کارگری در رابطه با آکسیون ۱۵ سپتامبر بدینصورت آغاز شد که "سندیکای نیروی کارگر" (Fo) پیشنهاد داده است که تظاهرات ۱۵ سپتامبر می تواند آخرین

تظاهرات باشد، که با اعتراض ۶ سندیکای دیگر که در سازماندهی تظاهرات نقش داشته اند، روبرو شده است.

در این تظاهرات نیروهای سیاسی چپ و انقلابی حضور فعال داشتند و بیانیه های خود را در سطح وسیع بین مردم توزیع نمودند. آکسیونهای اعتراضی امروز در سراسر فرانسه، اراده ی مخالفین "قانون کار" الخمری را در لغو این قانون ارتجاعی و ضد کارگری به اثبات رساندند و تداوم مبارزه را نوید می دهد.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس

conseil.solidarit@yahoo.fr

۱۵ سپتامبر ۲۰۱۶

سومین گزارش از تظاهرات علیه قانون کار در فرانسه

(همراه با پرداخت مبلغی به کارگران مبارز اعتصابی)

در روز سه شنبه ۵ ژوئیه بار دیگر به دعوت ۷ سندیکا، کارگران، معلمان، دانشجویان و دانش آموزان از ساعت ۱۴ بعدازظهر به خیابان آمدند. آکسیون علیه قانون کار در فرانسه که از ۲۳ مه، همراه با بعضی اعتصابات بویژه در بخش های انرژی و ترانسپورت آغاز گشته است، با عزمی راسخ و اراده ای مستحکم در پیشبرد مبارزه تا لغو کامل "قانون کار" الخمری، ادامه دارد. با آنکه از اول ژوئیه به مدت دو ماه تعطیلات تابستانی آغاز گشته است و بسیج عمومی نسبت به تظاهرات قبلی میبایست در کاهش قابل توجه ای قرار می گرفت و سندیکاها نیز این مسئله را پیش بینی کرده بودند، ولی با گذر از چنین معیاری، ۴۵ هزار در آکسیون اعتراضی پاریس شرکت داشتند. البته سازماندهی آکسیون ها بوسیله ۷ سندیکا فقط در پاریس صورت نمی گیرد، بلکه چون همیشه تظاهرات همزمان در هماهنگی با بقیه شهرهای فرانسه عملی می شود. اینبار حرکت رزمنده از میدان ایتالیا آغاز می گردید (Place d'Italie) و در میدان باستیل (Place de la Bastille) پایان می گرفت. از دقایقی قبل از آغاز حرکت، سرود انترناسیونال از همه جا به گوش می رسید و سپس در مسیر تظاهرات شعارهای مداوم علیه "قانون کار" الخمری، علیه لایحه ی وحشیانه و دیکتاتوری ۴۹/۳ و بر ضد سیستم استثمارگری سرمایه داری و منافع کارفرمایان آن و پخش موسیقی و ترانه های انقلابی ضد سرمایه داری ادامه می یابد و طبق روال همیشگی در تمام تظاهرات، پلیس سرکوبگر تمام خیابان های اطراف تظاهرات را با ابزار و سلاح های وحشیانه ای که برای کشتار به خدمت گرفته میشوند، در کنترل کامل خود داشت و نیز سعی می نمود با تحریکات خویش در بخش هایی از تظاهرات، تقابل و برخورد های سرکوبگرانه بوجود آورد. به هر صورت با شعارهای انقلابی به میدان باستیل میرسیم و آکسیون با موفقیت پایان مییابد. این تظاهرات در روزی سازماندهی شده بود، که مجلس میبایست اینبار پروژه و بندهای محتوی در "قانون کار" الخمری را تصویب کند و از آنجا که حاکمیت ضد دموکراتیک اولاند - والس از عدم رای اکثریت نمایندگان مجلس (مجموعه ای از جناح های چپ و راست) آگاهی داشت، بار دیگر استفاده از لایحه ی وحشیانه ی ۴۹/۳ را در صحن مجلس (در روزی که تظاهرات وسیع جریان داشت)، بدون رای نمایندگان طرح می نماید. به همین دلیل زمانی که امانوئل والس برای تشریح آن پشت میکروفون مجلس قرار می گیرد، اکثریت نمایندگان جهت اعتراض، صحن پارلمان را ترک می نمایند. این مسئله اوج دیکتاتوری و زور گویی حاکمیت امپریالیستی فرانسه را در نزد همگان هویدا می سازد. البته بسیاری از راست ها با "قانون کار" الخمری تضاد جدی ندارند و اعتراض آنها در رابطه با لایحه ی ۴۹/۳ میباشد، زیرا این لایحه نمایندگان احزاب راست را از رای دادن محروم می سازد! ولی در این میان تنها آلترناتیوی که قادر است لایحه ی ۴۹/۳ و بدنبال آن "قانون کار" الخمری را سد و راه تصویب آنرا خنثی سازد و در تداوم آن به انحلال دولت والس منجر شود، جمع آوری امضاء بیش از ۱۰ در صد از مجموع ۵۷۷ نماینده در پارلمان فرانسه است که حد نصاب آن باید به امضاء ۵۸ نماینده برسد. یک روز بعد در تاریخ ۶ ژوئیه، بخشی از نمایندگان "حزب سوسیالیست فرانسه" که مخالف "قانون کار" میباشد، شروع به جمع آوری امضاء نمودند. آنها به حد نصاب نسبی امضا نمایندگان مجلس نمی رسند زیرا ۵۶ نماینده پای آنرا امضا می کنند و بسیاری از نمایندگان احزاب راست که روز قبل بعنوان اعتراض و در هنگام سخنرانی والس، پارلمان را ترک نموده بودند، تغییر ایده میدهند و حتی برخی از "سوسیالیست" های مخالف قانون کار در آخرین روز از امضا امتناع می ورزند! و بدین ترتیب نمایندگان حزب سوسیالیست مخالف واقعی قانون کار فقط با کمبود دو امضاء، موفق نمی شوند حدنصاب را بدست آورند و در چنین راستایی دولت والس را منحل و خلع سلاح سازند، ولی دولت والس از یک طرف به دلیل تظاهرات شجاعانه کارگران، معلمان، دانشجویان و دانش آموزان در بیرون از پارلمان و از طرف دیگر بخاطر بهره برداری از لایحه ی قلدر منشانه ۴۹/۳ و موفقیت بخشی از نمایندگان به جمع آوری ۵۶ امضاء، بشدت ضعیف شده است. بدین ترتیب دست حاکمیت اولاند - والس در عملی ساختن لایحه ی ضد کارگری باز میشود و اینگونه پروژه و محتویات "قانون کار" الخمری به تصویب میرسد. بی جهت نیست که بخشی از معترضین به "قانون کار" الخمری بسیاری از مقر حزب سوسیالیست ها را در شهرهای مختلف فرانسه تخریب مینمایند و دقیقاً به همین دلیل، تجمع و گردهمایی عمومی حزب سوسیالیست فرانسه که مطابق با سنت هر ساله در ماه اوت (آگوست) برگزار می شود، به دلیل ترس و

وحشت از مخالفین، از طرف مسئولین حزب لغو می گردد. معترضین به قانون کار، بسیاری از مقر سندیکایی که بنام س اف د ت (CFDT) مشهور است و یکی از بزرگترین سندیکای فرانسه محسوب می گردد را نیز مورد حمله ی اعتراضی خویش قرار داده اند. تظاهرات خیابانی بعلت مصادف بودن با تعطیلات تابستانی تا پایان ماه اوت (آگوست) متوقف می شود و از ماه سپتامبر با رزمندگی هر چه بیشتر از سر گرفته خواهد شد.

پرداخت مبلغی در رابطه با کمک رسانی به کارگران مبارز اعتصابی

"شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس" به میزان توان خویش مبلغ هفتصد و بیست یورو را که جمع آوری نموده بود، به صندوق ویژه کمک مالی به کارگران اعتصابی [که با موافقت ۶ سندیکای دیگر ابتکار صندوق را به ثبت (CGT) داده اند]، واریز می نماید و تاییدیه آن در زیر ملاحظه خواهد شد. رفقا و دوستانی که به این کار زار کمک رسانی به کارگران مبارز اعتصابی یاری رسانده اند را به ترتیب در زیر مشاهده می نمایید:

۱- ابراهیمی ۲۰ یورو . ۲- ایرن ۵۰ یورو . ۳- احمد بخردطبع ۱۰۰ یورو . ۴- بنفشه مسعودی ۵۰ یورو - ۵- پرویز ۵۰ یورو . ۶- حسن م ۱۰ یورو . ۷- حسین ش ۱۰ یورو . ۸ و ۹ ستاره سرخ (دورفیک) ۱۰۰ یورو . ۱۰- سیروس ۳۵ یورو . ۱۱- سلیمان الف ۱۰ یورو . ۱۲- شقایق ۱۰ یورو . ۱۳- جهانبخش از (M.I.S) ۱۰۰ یورو . ۱۴- عزت ملکی ۵۰ یورو . ۱۵- ک ۲۲ - ۱۰ یورو . ۱۶- گذار ۲۰ یورو . ۱۷- ژان گامونه (Jeanne Gamonet) ۵۰ یورو . ۱۸- گل آفرین ۱۵ یورو . ۱۹- ق ۵۷ - ۱۰ یورو . ۲۰- مینا ۱۰ یورو . ۲۱- نادر ۱۰ یورو .

Re_u de participation.pdf

مجموع: ۷۲۰ یورو

زنده باد همبستگی جهانی کارگران

دومین گزارش از تظاهرات علیه قانون کار در فرانسه

پس از تظاهرات موفقیت آمیز روز پنجشنبه ۲۳ ژوئن، پس از پنج روز، تظاهرات دیگری در تاریخ سه شنبه ۲۸ ژوئن باز از طرف ۷ سندیکای فرانسه سازماندهی گردید. یکی از دلایل اساسی برگزاری آکسیون فوق به دلیل گفتگو و رای گیری در مجلس سنای فرانسه در رابطه با "قانون کار" الخمری بود. هفت سندیکا عبارتند از: ۱- (CGT)، ۲- (Solidaire Sud)، ۳- (Force Ouvrière - FO) قدرت کارگری. ۴- (FSU) سندیکای معلمان. ۵- (UNEF) - اتحادیه ملی دانشجویان در فرانسه

Union Nationale Des Etudiants de France de France

۶- (UNL) اتحادیه ملی دبیرستان ها (دانش آموزان) - Union Nationale Lycéenne - ۷- (FIDL) - فدراسیون مستقل و دموکرات دبیرستان ها که به سندیکای دبیرستانی نیز مشهور است - Fédération Indépendante et démocratique Lycéenne. همانطور که در گزارش تظاهرات در روز ۲۳ ژوئن در مورد سندیکای (CFDT)، اضافه نموده بودیم که این سندیکا چون همیشه به دلیل نزدیکی با حزب باصلاح سوسیالیست فرانسه، تضادی واقعی با "قانون کار" الخمری ندارد و همراه سندیکای (UNSA) طبیعتاً در زمره ی ۷ سندیکایی که تظاهرات را سازماندهی میکنند، نمی گنجند. در کنار هفت سندیکایی که بسیج عظیم کارگران و سایر زحمتکشان اجتماعی را عملی می سازند، بسیاری از نیروهای دیگر نظیر "شب بیداری و مقاومت" فعالانه در آن شرکت دارند.

تظاهرات در ساعت ۱۴/۳۰ دقیقه از میدان باستیل آغاز میشود و تا میدان ایتالیا پایان مییابد که در آن هزاران هزار از کارگران و زحمتکشان شرکت داشتند. دولت فرانسه اینبار نیز قصد داشت که تظاهرات را غیر قانونی نماید و همانند آکسیون قبلی، اجازه آن در صبح ۲۸ ژوئن صادر گردید. باید اضافه نمائیم که آخرین ممنوعیت برگزاری تظاهرات در سال ۱۹۶۲ در زمان جنگ الجزایر مربوط می شود و از آن زمان تا به امروز هیچ دولتی تظاهرات نیروها و سندیکاها را (که قانونی عمل می نمایند و حکومت های مختلف آنها را برسمیت می شناسند)، ممنوع اعلام نکرده است و فقط حکومت به اصطلاح سوسیالیستی اولاند - والس قادر است هم از لایحه ی دیکتاتورمآبانه ۴۹/۳ بهره گیرد و بدون رای گیری از نمایندگان مجلس "قانون کار" الخمری را به تصویب رساند و هم کرنش به ممنوعیت تظاهرات کارگران و زحمتکشان فرانسه را سر دهد! در طول تظاهرات بیانیه ما به زبان فرانسه بوسیله رفقای "شورای همبستگی با جنبش کارگری" توزیع میگردد. در این آکسیون پلیس سرکوبگر فرانسه همه جا را تحت نظر گرفته بود و در مسیر تظاهرات همه ی خیابان های کوچک و بزرگ اطراف را بوسیله ماشین ها و پرسنل مسدود نموده و کاملاً در اختیار خود داشت و با تحریکات مداوم همانند عبور با گام های محکم و یا حتا دویدن، عامدانه در پی درگیری بود. در کنار این همه تحریکات پلیسی، فقط یکبار بخشی از تظاهر کنندگان بعنوان اعتراض سایبان یک ایستگاه اتوبوس شهری را در نزدیکی ایستگاه "راه آهن استرلیتز" شکستند که ما نیز در کنار چنین حادثه ای قرار داشتیم که منجر به پرتاب گاز اشک آور بوسیله تحریک گران پلیسی می گردد. در این تظاهرات که پنجاه و پنج هزار نفر شرکت داشتند، شعارهای ضد سرمایه داری بیش از آکسیون های قبلی طرح میگردد و این نشان میدهد که بخشا بدنه ی بعضی از سندیکاها بزرگ نسبت به رهبران بسی سبقت می گیرند و تضاد کار و سرمایه را در بطن اصلی آکسیون قرار میدهند. اگر بعضی مواقع تظاهر کنندگان از روی منطق و خشم کارگری - دانشجویی، مراکز ظلم و استثمار را در آماج حملات خود می گیرند، دولت امپریالیستی و پلیس سرکوبگر آن با تهاجم وحشیانه به بعضی اماکن حساس، آنرا به حساب تظاهر کنندگان می نویسند. نظیر تهاجمی که در تاریخ ۱۴ ژوئیه به بیمارستان کودکان (Necker) صورت گرفته بود.

تظاهرات بعدی احتمالاً در ماه ژوئیه سازماندهی میشود و سپس از ماه سپتامبر از سر گرفته خواهد شد.

زنده باد همبستگی جهانی کارگران

۲۸ ژوئن ۲۰۱۶

گزارش تظاهرات علیه قانون کار در پاریس

پس از تظاهرات موفقیت آمیز کارگران، معلمان، بیکاران و سایر لایه های زحمتکش اجتماعی، حاکمیت سیاسی اولاند - والس به دلیل هراس از جنبش فزاینده ی کارگری در سراسر فرانسه، هر تظاهرات دیگری را ممنوع اعلام داشتند و بدین ترتیب خشم هر چه بیشتر کارگران را موجب شدند. از هفت سندیکایی که بطور مشترک آکسیون های خیابانی را سازمان دهی می کنند، با تفکرات متفاوتی به "قانون کار" الخمری برخورد می نمایند. سندیکای (CFDT) که چون همیشه نزدیک به حزب باصطلاح سوسیالیست میباشد، کاملاً فاقد تضاد واقعی است. سندیکای (FO) بیش از بیش اختلاف خود را بخصوص در بند ۲ برجسته میسازد. بدنه ی (CGT) رادیکالیزه شده است و همراه سندیکای "سولیدر سود" خواهان حذف کامل "قانون کار" الخمری است. ولی در این میان حاکمیت سیاسی که به دست حزب باصطلاح سوسیالیست فرانسه قرار دارد، هم از عوامل سازش با بعضی از سندیکاها استفاده می کند و هم برای بی اعتبار نمودن جنبش عظیمی که در جریان است، به توطئه روی می آورد و تظاهرات علیه قانون کار هزاران هزار در سراسر فرانسه را فریبکارانه اعتراضات طیف حداقل اجتماعی می گیرد و در این راه اکثر رسانه ها به حاکمیت سیاسی و ماشین دولتی آن، یاری می رسانند. یکی دیگر از باصطلاح بی اعتبار ساختن جنبش کارگری، دسیسه در سازماندهی باند هایی است که به اهداف خاصی حمله ور می شوند که نمونه های آن زیاد است و در این رابطه حتی بصورت مستند بوسیله عکس و یا فیلم مشخص شده اند که عوامل پلیس نیز در میانشان موجود است. در تظاهراتی که در تاریخ ۱۴ ژوئن در پاریس برگزار شد، تعدادی از این عوامل توطئه گر با تهاجم به بیمارستان کودکان بنام "نه کر"، به شکستن بخشی از شیشه های آن می پردازند و سپس در مطبوعات، رادیو و تلویزیون این عمل جنایتکارانه را به جنبش اعتراضی کارگری نسبت می دهند. در زیر عکس های متفاوتی از تظاهرات کارگری در روز پنجشنبه ۲۳ ژوئن ارائه شده است، که در انتهای این عکس ها، تصویر سه عوامل مشکوک را مشاهده می نمایید و تا کنون بیش از شصت هزار آنرا امضا کرده اند و خواهان معرفی شان! می باشند.

در تظاهرات دیروز "شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس" فعالانه در آن شرکت داشت، و بیانیه فرانسه را در ارتباط با قانون ضد کارگری حاکمیت سیاسی - اقتصادی "اولاند - والس" بنام وزیر کارشان یعنی "مریم الخمری" توزیع نمود که در زیر همراه با ترجمه ی فارسی، ملاحظه می شود. تظاهرات پنجشنبه که قرار بود "غیر قانونی" اعلام گردد، در صبح همانروز با عقب نشینی دولت، اجازه را به خود اختصاص داد (جنبش اعتراضی کارگری همراه سندیکاها از قبل اعلام کرده بودند که هیچ توجه ای به ممنوعیت تظاهرات از طرف دولت نخواهند داشت و با برگزاری تظاهرات حتی مطابق با موازین اجتماعی علیه دولت به نهادهای درونی و نیز بین المللی شکایت خواهند کرد.

در تظاهرات دیروز نیروی سرکوبگر پلیس فرانسه در همه جا کمین کرده بود(که در عکس های زیر در بخش های مختلفی از طرف ما مشاهده می شوند). شعارهای لغو "قانون کار" الخمری و نیز لغو کامل آن از زبان هزاران هزار کارگر فضا را مملو ساخته بود، ولی در این میان، تنها سندیکای "سولیدر سود" (SUD) علاوه بر شعار لغو کامل و بی چون و چرای این قانون ضد کارگری، شعار اعتصاب سراسری را نیز مطرح می ساخت. در این تظاهرات "شب بیداری" و یا "شب مقاومت و ایستاده" میدان جمهوری و مناطق دیگر پاریس (Nuit - debout) شرکت داشتند که در یکی از عکس ها در زیر مشاهده میشوند. تظاهرات بعدی در روز سه شنبه ۲۸ ژوئن برگزار خواهد گردید و ما فعالانه در آن شرکت خواهیم داشت.

شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس

conseil.solidarit@yahoo.fr

Contre la 'loi travail' El Khomri et contre le 'dumping social' en France

Depuis 2008, la crise structurelle du capitalisme mondial a commencé, et s'est étendue à toutes les branches du système. De grands employeurs privés et publics, des organisations internationales, des bailleurs de fonds, des partis politiques et des représentants de l'Etat tous ensemble ont fait de la classe ouvrière la victime de la crise économique alors que ce sont les travailleurs les vrais créateurs de la richesse sociale. Ils payent aujourd'hui le prix lourd d'un complot dont le but est que les capitalistes ne perdent pas leurs profits en appliquant avec un maximum d'intensité l'exploitation de la force du travail.

Depuis le début de la crise économique et structurelle jusqu'à aujourd'hui, la situation exposée ci-dessus et qui est véritablement "illégale" a été le fait du patronat et maintenant d'un gouvernement qui se dit "socialiste". Il l'a rendue légale alors que le Parlement (du système capitaliste) n'avait pas la majorité, en utilisant l'article 49,3 au nom de la "Loi travail" El Khomri, cette adoption par la force étant clairement l'expression d'une dictature. Car ce projet de "loi Travail" donne aux employeurs l'autorisation légale d'augmenter les heures de travail des ouvriers, faire baisser les salaires, et si les travailleurs protestent, celle de les licencier en utilisant 'la loi' et de délocaliser l'entreprise. Telle est la véritable nature de la "loi travail" El Khomri.

Voilà pourquoi le "Conseil de solidarité avec le mouvement ouvrier – Paris" allié à la classe ouvrière française lutte contre le capitalisme et la violence du pouvoir politique pour obtenir l'annulation totale de la "Loi travail" El Khomri et est opposé à tout compromis.

Le conseil de solidarité avec le mouvement ouvrier – Paris

conseil.solidarit@yahoo.fr

Le 23 Juin 2016

عليه "قانون کار" الخمری و بر ضد "دامپینگ اجتماعی" در فرانسه

از سال ۲۰۰۸ که بحران ساختاری سرمایه داری جهانی آغاز گردید و آنرا به تمام شاخه های نظم سرمایه گسترش داد، کارفرمایان خصوصی و دولتی، سازمان های جهانی سرمایه، احزاب و نمایندگان سیاسی این نظام، بحران یاد شده را به طبقه کارگر سرازیر نمودند تا کارگران که آفریننده واقعی ثروت اجتماعی اند، هزینه آنرا پرداخت نموده و سرمایه داران در بستر سیستم بحران زاء، سودهای کلان خود را از دست ندهند و استثمار از نیروی کار شتاب بیشتری یابد و چون همیشه کارگران قربانی شوند. از آغاز بحران ساختاری در سال ۲۰۰۸ تا به امروز وضعیت به صورت "غیرقانونی" در چنین مسیری حرکت می نمود و اکنون حاکمیت به

اصطلاح سوسیالیستی "اولاند" میخواد آنرا جنبه ی قانونی بخشد و از آنجا که قادر نیست حتا از مجلس سرمایه داری آنرا بگذراند، از ماده ی ۴۹،۳ استفاده می کند و با زور و دیکتاتوری ماده ی ضد کارگری را به تصویب میرساند. ماده ای که نظام سرمایه داری و کارفرمایان آنرا در بالا بردن ساعات کار و پائین آوردن دستمزدها آزاد می گذارد و اگر کارگران مخالفت کنند بصورت "قانونی" اخراج می شوند. این است ماهیت "قانون کار" الخمری.

از این نظر است که: "شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس" بطور کامل خواهان لغو چنین قانونی می باشد و همراه طبقه کارگر فرانسه و در کنار آنان علیه توطئه ی نظام سرمایه داری به مبارزه ادامه می دهد و هر گونه سازش را در چارچوب "قانون کار" الخمری، خیانت به طبقه کارگر تلقی می نماید.

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر

شورای همبستگی با جنبش کارگری - پاریس

۲۴ ژوئن ۲۰۱۶

